

Ad minirecenze Víta Kremličky (A2 č. 24/2012)

Milé děti, upozorňuju na glosu nějaký kremličky v Ádvojce, četl jsem ji (tu glosu) několikrát... to by jeden nevěřil, co je na světě surrealistů, není pomalu kam šlápnout, jacísi cizinci... jak se říká někde v čechovovi v souvislosti se šejkspírem, připomnělo mi to, jak vezli policajti šebka ve volze antonovně na fízlárnu, protože neměl na zaplacení guláše, že si myslel, že guláš stojí sedum šedesát, jak byl zvyklej, ale von stál asi dvě stě osmdesát čtyři, protože byl rok devadesát nebo devadesát jedna, přišla na nás svoboda, a šebek policajtům v tom autě vykládal různý zajímavý věci a taky že je velký básník a surrealista a že byl v televizi a otiskli ho v Analogonu a ve Tvaru, a voni ho zádumčivě poslouchali a pak to otočili a řekli, že jsou taky surrealisti, a vyložili ho zrovna tam před tou hospodou v Žitný ulici, kde jsem na něho už čekal, tak nevím, von krátce nato zmizel a je nezvěstnej a prohlášenej za mrtvýho, nechci tý kremličce, která snad ani za nic nemůže a myslí to dobře, malovat šebky na zed'...

František Dryje